

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔ / ๒๕๕๗

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นายทวีป ศรีพงษ์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายทวีป ศรีพงษ์ ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานป่าไม้
อาวุโส สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑ (พิษณุโลก) ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) โดยคณะอนุกรรมการไต่สวน (ในชุดของ
นายก้านรงค์ จันทิก) ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดในฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือร่วมกันเป็นเจ้า
พนักงานใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจ หรือจงใจ เพื่อให้บุคคลใดมอบหรือหามาให้
ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ในฐานะเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย
ทุจริต และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้
ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหน้าที่ ทั้งที่ตนไม่ได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้
โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ปฏิบัติหรือละ
เว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติหน้าที่
ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันอาจทำให้เสีย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙ / ๒๕๕๗

ความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง โดยคณะอนุกรรมการไต่สวนแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า มูลความแห่งเรื่องนี้เกิดจากพยานบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ให้การเป็นปฏิปักษ์กับผู้อุทธรณ์ว่า จำต้องยอมนำเงินมามอบให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช.ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำของผู้อุทธรณ์ คือ รายละเอียดในเรื่องของวัน เวลา สถานที่ จำนวนเงิน ที่พยานบุคคลจำนวน ๕ คน คือ นายอนุชา หาญโสตา นางสาวจุฬารักษ์ ขุนแสน นายวัลลภ เกาะลอย นายวัลลภ สุขล และนายสมชัย ทองสาย ให้การเป็นปฏิปักษ์กับผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๐๑๗ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาขอตรวจสอบพยานเอกสาร คัดสำเนาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวกับถ้อยคำของพยานบุคคล คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้ถือเป็นหลักปฏิบัติแล้วว่า ไม่อนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจสอบถ้อยคำของผู้กล่าวหาหรือพยานบุคคล และโดยที่เรื่องกล่าวหานี้ยังอยู่ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยย่อมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) รวมทั้งอาจกระทบต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงที่จะต้องดำเนินการต่อไปได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะอนุกรรมการไต่สวน (ในชุดของนายก้านรงค์ จันทิก) ได้ทำการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณี การกล่าวหานางอนงค์วรรณ เทพสุทิน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับพวกว่าได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการก่อสร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสานและการเพาะชำ/ปลูกหญ้าแฝกตามโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อลดผลกระทบภาวะวิกฤติโลกร้อน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ จำนวน ๗๗๐ ล้านบาท ต่อมาคณะอนุกรรมการไต่สวน (ในชุดของนายก้านรงค์ จันทิก) ได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้อุทธรณ์ โดยคณะอนุกรรมการไต่สวนได้แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า มูลความแห่งเรื่องนี้เกิดจากพยานบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ให้การเป็นปฏิปักษ์กับผู้อุทธรณ์ว่า จำต้องยอมนำเงินมามอบให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารตามรายการที่กล่าวมาข้างต้น

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙ / ๒๕๕๗

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อกล่าวหาจากคณะอนุกรรมการไต่สวน ต่อมาในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงข้อกล่าวหา ครั้งที่ ๑ โดยให้การปฏิเสธและจะขอใช้สิทธิที่จะให้การเพิ่มเติมในภายหลัง แต่สาระสำคัญที่จะขอชี้แจงคือ จากบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ทราบรายละเอียดข้อเท็จจริง และยังไม่ได้ตรวจเอกสาร หรือพยานหลักฐานอย่างเพียงพอในส่วนการกระทำของผู้อุทธรณ์ที่ถูกแจ้งข้อกล่าวหาซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอย่อมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบไม่ทำให้กระบวนการในการดำเนินคดีเสียหายแต่อย่างใด เพราะรายชื่อของพยานที่ให้การเป็นปฏิปักษ์กับผู้อุทธรณ์มีการเปิดเผยในบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาอยู่แล้ว และข้อเท็จจริงดังกล่าวก็เป็นข้อเท็จจริงที่ต้องเปิดเผยในกระบวนการขึ้นต่อไปอยู่แล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๑๗๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องนี่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ หากอนุญาตให้เปิดเผยถ้อยคำของพยานบุคคลตามที่ขอแล้ว ย่อมทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ พยานหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำของผู้อุทธรณ์ คือ รายละเอียดในเรื่องของวัน เวลา สถานที่ จำนวนเงินที่พยานบุคคลจำนวน ๕ คน คือ นายอนุชา หาญโสภา นางสาวจุฬารัตน์ ขุนแสน นายวัลลภ เกษะลอย นายวัลลภ สุขล และนายสมชัย ทองสาย ให้การเป็นปฏิปักษ์กับผู้อุทธรณ์ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องนี่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ในชั้นนี้จึงเห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙ / ๒๕๕๗

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๗